HAINA COLORATĂ A LUPULUI

Avril McDonald

Ilustrații de Tatiana Minina

Pentru că bunătatea și iubirea pot dezvălui măreția.

Le mulțumesc Åsei Pettersson, pentru contribuția la proiectul *Feel Brave*, poetului Robert Saxton, pentru îndrumarea editorială, lui Jill Duncan și Yemmei Saxton, pentru înțelepciunea creativă.

În pădurea mare, deasă,
Zânelor li s-a vestit
Că iarna cea viforoasă
Uite! – numai ce-a sosit.

Cursul apei va-ngheța.
Venit de la munte, vântul,
Cu un strat pufos de nea
Va acoperi pământul.

Marea Bufniț-a dus vorbe
În pădure, hăt, departe,
Ca orice viețuitoare
De veste să aibă parte.

Catreen pe dată s-a-ntristat
Căci iubea căldura verii.
Ea știa că gerul iernii
Nu e tocmai amuzant.

Cu șosete mereu ude
Și cu haine mari și grele,
Mâini, picioare înghețate –
Iarna-aduce doar belele.

Dar Wolfgang abia așteaptă
Să vină frigul, ninsoarea,
Căci în haina lui cea nouă
Nici nu va simți răcoarea.

Haina bleu-portocalie,
Cu dungi roz și cu buline,
Se potrivea de minune
Cu perechea de botine.

Bunica lui i-o făcuse
Cu grijă și cu iubire,
Dar prea cald fusese-n codru
S-o poarte cum se cuvine.

Dar acum, fiind vânt rece,
Și zăpadă, și băltoace,
Hop! – pe el haina își puse
Și-o zbughi ca să se joace.

Pe când fluiera ferice
Cântecul cel mult iubit,
Doi ratoni, un șoricel
Și un câine au venit.

Mușteriii îi părură
Cam ciudați când i-a privit –
Ratonii-ar fi fost de treabă,
Câinele-însă, un scrântit!